

LA CARA DEL MES

El club que centrifugaampions

PERE M. GILART
LLEIDA

Una filera de cossos sobre rodes avancen a gran velocitat per una pista oval. Ho fan liderats per una divertida vespa de color blau. Una coordinada coreografia molt addictiva per a la vista de qualsevol persona que intencionadament o no dirigeixi la mirada al velòdrom municipal de Lleida. Amb moto o sense, aquesta infraestructura històrica, i també obsoleta, centrifuga ciclistes des de fa cent anys. Els últims vint-i-cinc, el Club Ciclista Terres de Lleida l'ha convertit en un niu de campions. "Ens definim per la formació i pel treball amb la base", explica Ramon Simó, el màxim responsable de l'entitat i entrenador. La "mala sort" és que, a partir de les categories d'infantil i cadet, els velocistes fitxen per equips amb més infraestructura, principalment de Barcelona. Malgrat que competeixin amb unes altres sigles -detalla Simó-, "segueixen entrenant-se i fent pinya amb nosaltres". Destaca també que en els èxits aconseguits pesa molt el marc identitari i el fet de ser de Lleida.

Els velocistes de Ponent es van endur deu medalles dels últims Campi-

onats de Catalunya de pista, celebrats recentment al velòdrom d'Horta. Destaquen les del recent campió català de contrarellotge individual, Albert Masana (Controlpack) i el bronze del mític ciclista Sergi Escobar (Speed Republik). També les victòries de la ciclista d'Almenar Maria Balles (Sopela), campiona d'Espanya en diverses ocasions, i del velocista d'Alguaire i del CCTLL Àlex Lladosa. Aquest últim acumula tres ors catalans amb només 16 anys i un bronze

amb la selecció catalana als estatals. "Venim d'uns mesos estranys i el retorn a la competició ha sigut positiu", assegura el cadet.

El confinament va fer que els ciclistes substituïssin a la força l'asfalt i el paviment per un corró. Amb la desescalada i la possibilitat de practicar esport a l'aire lliure aquest artefacte es va emplenar de pols i es va multiplicar l'afició al ciclisme. L'Àlex reconeix que l'alegra que augmenti la pràctica d'aquest esport. "Altres, com

el futbol, només porten problemes; que si me la passen, que si aquell corre o que si no jugo. Mentre jo m'entreno, penso i trenco la rutina, i això és molt reconfortant". Calcula que a llarg termini podria haver-hi un augment de llicències federatives arran del rècord de vendes de bicicletes aquests últims mesos.

Una pista obsoleta i perillosa

"Als altres velòdroms els nens no han d'esquivar forats al paviment ni vidres d'ampolles", explica una mare, que lamenta el pessim estat de les instal·lacions del velòdrom municipal de Lleida. Amb només un cop d'ull es pot comprovar que es tracta d'una infraestructura deixada, obsoleta i que, segons reconeix el president del club, sovint és objecte de vandalisme.

Ramon Simó demana que la Paeria hi "posi solució d'una vegada per totes amb les reformes necessàries" o alerta que "faran un pensament". Diu que són nombroses les punxades de rodes que es produeixen durant els entrenaments: "És un cost econòmic derivat que no podem assumir". Recentment la Paeria ha aprovat que el velòdrom municipal passi a ser gestionat pel club, que no disposa dels recursos per afrontar les reformes vitals per garantir el futur d'aquesta pràctica esportiva. ■

Una moto encapçala l'entrenament del club ciclista lleidatà al velòdrom.

SANTHIGLESIAS